

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede ten

behoefte van hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/27041 en 05/27042 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 25 januari 2007
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 18 mei 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 25 januari 2007, verzonden op 26 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

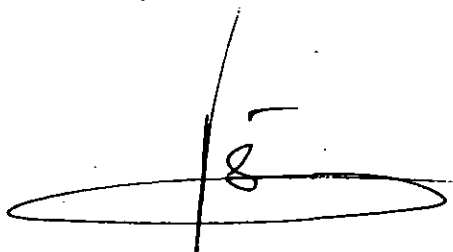
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2007

13-540.

Verzonden: - 3 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 05 / 27041
AWB 05 / 27042

uitspraak van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 25 januari 2007

in de zaak van:

geboren op 21 maart 1985,
hierna te noemen eiser, en

geboren op [redacted] mede namens haar minderjarige kinderen,
hierna te noemen eiseres,
allen van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
gezamenlijk te noemen eisers,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. Brand, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eisers hebben op 11 maart 2001 beiden een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvragen bij besluiten van 30 november 2001 en 3 december 2001 afgewezen. Eisers hebben tegen de besluiten beiden beroep ingesteld. Verweerder heeft vervolgens de besluiten bij brief van 18 oktober 2004 ingetrokken.
- 1.2 Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg heeft bij uitspraak van 8 december 2004 (AWB 02/86949, 02/1777 en 02/9702) de beroepen gegrond verklaard en de besluiten alsnog vernietigd.
- 1.3 Het Bureau Medisch Advisering (BMA) heeft op 23 maart 2005 op verzoek van verweerder een advies uitgebracht over de medische situatie van eiser en eiseres. Verweerder heeft vervolgens de aanvragen bij besluiten van 18 mei 2005 wederom afgewezen. Eisers hebben tegen deze besluiten op 15 juni 2005 beiden beroep ingesteld.

zaaknummers: 05 / 27041 en 05 / 27042

2

1.4 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 12 oktober 2006. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank de bestreden besluiten aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 Eisers hebben ter onderbouwing van hun aanvragen het volgende aangevoerd. Eisers zijn gehuwd en waren woonachtig in . Eiser heeft in 1989 zijn naam en etniciteit veranderd om zijn Armeense afkomst te verhullen. In 1998 is eiser ontslagen uit overheidsdienst. Eiser vermoedt dat de oorzaak van zijn ontslag is gelegen in het bekend worden van zijn Armeense afkomst. In 2001 wilden eisers een stuk grond, dat op naam van eisers overleden vader stond, omzetten op de naam van eiser, zodat zij daarop een huis konden bouwen. Zij hebben daarom via een vriend, genaamd twee ambtenaren omgekocht om dit te regelen. Op 29 januari 2001 hebben politieagenten eiser opgehaald uit zijn woning. Ze noemden eiser bij zijn Armeense naam. Eisers vermoeden daarom dat een van de ambtenaren de naamswijziging aan de politie heeft doorgegeven. Eiser werd gedurende drie dagen op het politiebureau mishandeld en ondervraagd. Eiser werd verdacht van spionage. heeft eiser door omkoping vrij kunnen krijgen. Eisers zijn daarna naar Nederland gevlucht.

2.3 Verweerder heeft zich in de bestreden besluiten – samengevat en voor zover van belang – op de volgende standpunten gesteld. Eisers komen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig wordt geacht. Zo hebben eisers slechts summiere verklaringen afgelegd met betrekking tot het verkrijgen van de valse documenten voor eiser en de verandering van de naam en etniciteit van eiser in 1989. Voorts heeft eiser ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn opleiding en daarmee ook over zijn werkzaamheden bij de overheid, afgelegd.

Subsidiair stelt verweerder zich op het standpunt dat indien eisers relaas geloofwaardig dient te worden geacht, zij evenmin in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw.

Ten slotte is niet aannemelijk dat eisers in verband met hun medische problematiek bij terugkeer een reëel risico lopen op schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) omdat uit de adviezen van het BMA is gebleken dat zij niet onder medische behandeling staan.

2.4 Eisers hebben hier – samengevat en voor zover van belang – in beroep het volgende tegen aangevoerd. Verweerder heeft zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat eisers ongeloofwaardige en summiere verklaringen hebben afgelegd. Eiser heeft een authentieke geboorteakte en rijbewijs overgelegd. Aangezien de documenten verschillende etniciteiten vermelden, kan daaruit worden afgeleid dat eiser in 1989 zijn naam en afkomst heeft laten wijzigen. Eiser heeft deze documenten via de geëigende weg verkregen. Voorts blijkt uit het Country Report van het U.S. Department of State (Country Report) van februari 2000 dat sommige etnische Armeniërs in Azerbeidzjan

zaaknummers: 05 / 27041 en 05 / 27042

3

tussen 1989 en 1990 hun etniciteit hebben veranderd. Ook heeft eiser wel degelijk een en ander over zijn werkzaamheden bij de overheid kunnen vertellen. De vragen die aan eiser zijn gesteld over zijn studie zijn theoretische vragen over biologische processen, waar eiser in de praktijk niets mee te maken had. Ook raken eisers verklaringen omtrent zijn opleiding niet de kern van zijn relaas. Eisers relaas is op hoofdlijnen innerlijk consistent, zij hebben de vragen zo volledig mogelijk beantwoord en hun verklaringen stroken met hetgeen bekend is over hun land. Voorts handelt verweerder in strijd met het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel omdat de stelling dat eisers verklaringen omtrent zijn opleiding ongeloofwaardig zijn, niet in de eerdere procedure is tegengeworpen.

Voorts heeft verweerder zich subsidiair ten onrechte op het standpunt gesteld dat eisers, indien hun relaas geloofwaardig wordt geacht, niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Ten slotte hebben eisers reeds bij hun zienswijze aangetoond dat zij onder medische behandeling staan, zodat verweerder het BMA om nieuwe adviezen had moeten vragen. Eisers lopen in verband met hun medische situatie bij terugkeer naar Azerbeidzjan een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.5 Eisers standpunt dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld omdat verweerder pas in de bestreden besluiten van 18 mei 2005 voor het eerst aan eisers heeft tegengeworpen dat de verklaringen omtrent de opleiding van eiser ongeloofwaardig zijn, volgt de rechtbank niet. Nadat de besluiten van 2001 bij uitspraak van 8 december 2004 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg, waren vernietigd diende verweerder opnieuw te beslissen op de aanvragen van eisers. Verweerder heeft vervolgens in de voormemmen van april 2005 aan eisers tegengeworpen dat de verklaringen over de opleiding ongeloofwaardig zijn. Daarnaast hebben eisers niet aannemelijk gemaakt dat zij door deze gang van zaken op enigerlei wijze in hun belangen zijn geschaad.
- 2.6 Ook het standpunt dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld, door het BMA niet opnieuw om medisch adviezen te vragen, faalt. Uit de BMA-adviezen van 23 maart 2005 blijkt dat eisers op dat moment niet onder medische behandeling stonden. Uit de informatie die eisers bij de zienswijze van 2 mei 2005 hebben overgelegd, komt slechts naar voren dat eiser is uitgenodigd voor een gesprek bij de GGZ te Tilburg en dat eiseres een uitnodiging heeft gekregen voor een gesprek in het Instituut voor Maatschappelijk Werk. Voorts komt uit de informatie die eisers op 30 september 2006 over hebben gelegd naar voren dat eiser binnenkort een eerste afspraak heeft bij het RIAGG in Zwolle. Uit voornoemde informatie kan niet worden afgeleid dat eisers momenteel onder medische behandeling staan en dat de BMA-adviezen van 23 maart 2005 derhalve gedateerd zijn. Verweerder mocht zich derhalve baseren op het BMA-advies van 23 maart 2005.
- 2.7 De rechtbank stelt vast dat verweerder in het verweerschrift heeft meegedeeld, hetgeen ter zitting is bevestigd, dat het subsidiaire standpunt in de bestreden besluiten, inhoudende dat eisers, indien hun relaas geloofwaardig wordt geacht, evenmin in aanmerking komen voor verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd, niet wordt gehandhaafd. Tussen partijen is derhalve alleen nog in geschil of verweerder het relaas van eisers ongeloofwaardig heeft kunnen achten.

zaaknummers: 05 / 27041 en 05 / 27042

4

- 2.8 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.9 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.10 Blijkens het gestelde in C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) ten tijde van de bestreden besluiten, pleegt de Minister het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene ~~situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat~~ zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet.
- 2.11 De rechtbank stelt vast dat verweerder geen omstandigheden als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw aan eisers heeft tegengeworpen.
- 2.12 Met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf heeft verweerder in redelijkheid kunnen vaststellen dat de verklaringen van eisers ongeloofwaardig zijn. Hiertoe overweegt de rechtbank als volgt.
- 2.13 Verweerder heeft aan eisers kunnen tegenwerpen dat de gestelde Armeense afkomst van eiser ongeloofwaardig is. Eisers hebben immers niet met concrete informatie de identiteit en etniciteit van eiser onderbouwd. Voorts is uit onderzoek van de Koninklijke Marechaussee gebleken dat het door eiser overgelegde rijbewijs met zijn Azerbeidzjaanse nationaliteit authentiek is, zodat verweerder heeft kunnen overwegen dat het meer voor de hand ligt om aan te nemen dat de naams- en etniciteitsgegevens die daarop staan vermeld overeenstemmen met de Azerbeidzjaanse registers. De door eiser overgelegde geboorteakte met de vermelding van zijn Armeense etniciteit, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten om anderszins te oordelen. De geboorteakte voldoet immers niet aan de voorwaarden die in C1/5.8.3. Vc worden gesteld ter onderbouwing van de identiteit of nationaliteit van de vreemdeling, te weten dat het document is voorzien van een pasfoto van eiser. Ook hebben eisers slechts summiere verklaringen afgelegd omtrent het verkrijgen van de valse documenten en het wijzigen van de naam en etniciteit van eiser. De enkele omstandigheid dat uit het Country report van 2000 blijkt dat personen van etnische Armeense afkomst in Azerbeidzjan hun afkomst tussen 1989 en 1990 hebben gewijzigd, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten om aannemelijk te maken dat eiser dit eveneens heeft gedaan.
- 2.14 Voorts heeft verweerder aan eiser kunnen tegenwerpen dat zijn verklaringen omtrent zijn opleiding ongeloofwaardig zijn. Verweerder heeft daarbij van belang geacht dat eiser heeft gesteld dat hij de studie biologie met als specialisatie plantenkunde aan de universiteit in heeft gevolgd en dat eiser elementaire vragen over plantenkunde, zoals de vraag wat met fotosynthese en chlorofyl wordt bedoeld, niet kan beantwoorden. Van iemand die een universitaire studie biologie heeft gevolgd, mag verweerder verwachten dat hij deze vragen kan beantwoorden. Voorts is de rechtbank

zaaknummers: 05 / 27041 en 05 / 27042

5

van oordeel dat verweerder eisers verklaringen omtrent zijn opleiding als hoofdlijn van zijn relaas heeft kunnen zien. Eiser heeft immers gesteld dat hij uit zijn functie in overheidsdienst is ontslagen in verband met zijn Armeense afkomst. Dit feit is aan te merken als behorend tot de hoofdlijn van eisers relaas, zodat de opleiding die aan zijn functie vooraf is gegaan ook een essentieel onderdeel van het relaas geacht kan worden.

- 2.15 Verweerder hoefde dus niet uit te gaan van de juistheid van de verklaringen van eiser over de feiten die eisers aan hun aanvragen ten grondslag hebben gelegd. Gezien het voorgaande is er geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat eisers geen verdragsvluchteling zijn, zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij gegronde redenen hebben om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico lopen om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de reden van het vertrek van eisers uit hun land van herkomst. De aanvragen zijn dus niet gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.16 Voor zover eisers zich op het standpunt hebben gesteld dat zij in verband met de door hun ondergane medische behandelingen, bij terugkeer een reëel risico lopen op schending van artikel 3 EVRM, overweegt de rechtbank als volgt.
- 2.17 Blijkens de arresten van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van () RV 1997, 70) en van () JV 2001, 103) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan slechts sprake zijn, indien de desbetreffende vreemdeling leidt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.
- 2.18 Uit de BMA adviezen van 23 maart 2005 blijkt dat eisers niet onder medische behandeling staan en dat evenmin sprake is van een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Gelet hierop heeft verweerder dan ook terecht niet aannemelijk geacht dat eisers bij terugkeer, gelet op hun medische omstandigheden, een reëel risico lopen op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.
- 2.19 Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvragen van eisers op ontoereikende gronden heeft afgewezen.
- 2.20 De rechtbank zal de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.21 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummers: 05 / 27041 en 05 / 27042

6

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit, voorzitter, en mrs. J.M. Janse van Mantgem en A.T.B. de Vries, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.W. Martens als griffier.

afschrift verzonden op:

26 JAN. 2007

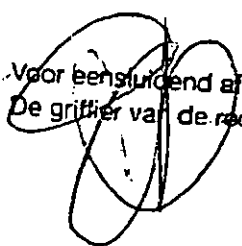
Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Mr. C.D. den Hartogh

advocaat en procureur

Aan de voorzitter van de Raad van State,
afdeling bestuursrechtspraak,
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
814 B	- 8 FEB 2007
ZAAKNR. 200701066/112	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per post en per fax.: 070 3651380

APPÈLSCHRIFT

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELINGEN

- naam:
- voornamen:
- geboortedatum:

- naam:
- voornamen:
- geboortedatum:

mede namens haar minderjarige kinderen
allen van Azerbajdzjaansc nationaliteit en wonende te Raalte, aan de
Assendorperweg 12.

VAN:

- naam gemachtigde:
- plaats van vestiging:
- correspondentieadres:
- telefoonnummer:
- faxnummer:

MR. C.D. den Hartogh
Zutphen
IJsselkade 27
7201 HD Zutphen
0575 544504
0575 545112

OMSCHRIJVING BESTREDEN UITSPRAAK

- Registratienummer: AWB 05/27041 en 05/27042
- Rechtbank: VK Den Haag, zp Haarlem
- datum verzending uitspraak: 26 januari 2007
- omschrijving uitspraak: ongegrondverklaring beroep

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112

Mr. C.D. den Hartogh

advocaat en procureur

GRIEVEN

Geeft te kennen dat:

en echtgenote
alsmede de minderjarige kinderen, wonende in de gemeente
hierna te noemen appellanten, die in deze zaak woonplaats kiezen ten
kantore van de advocaat mr C.D. den Hartogh, IJsselkade nr 27. 7201 HD te
Zutphen, die met het recht van vervanging bepaaldelijk als gevolmachtigde tot
het instellen van het hoger beroep wordt gesteld.

Appellanten hebben op 11 maart 2001 een asielaanvraag ingediend. Tegen de
negatieve beslissingen d.d. 30 november 2001 en 3 december 2001 hebben zij
beroep ingediend welk beroep door rechtbank 's Gravenhage, zp Middelburg bij
uitspraak van 8 december 2004 gegrond is verklaard en de besluiten alsnog
vernietigd. De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, hierna te
noemen verweerder, heeft bij besluiten van 18 mei 2005 de aanvragen opnieuw
afgewezen. Eisers hebben beroep ingesteld tegen deze besluiten.
Bij uitspraak van rechtbank 's Gravenhage, zp Haarlem d.d. 25 januari 2007.
Awb 05/27041 en 05/27042 zijn de beroepen ongegrond verklaard.

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en komen hiertegen
in appèl onder aanvoering van de hierna genoemde grieven:

Grief:

Appellanten voeren aan dat de rechtbank onder rechtsoverweging 2.5 ten
onrechte heeft overwogen dat *"eisers standpunt dat verweerder onzorgvuldig
heeft gehandeld omdat verweerder pas in de bestreden besluiten van 18 mei 2005
voor het eerst aan eisers heeft tegengeworpen dat de verklaringen omtrent de
opleiding van eiser ongeloofwaardig zijn, volgt de rechtbank niet. Nadat de
besluiten van 2001 bij uitspraak van 8 december 2004 door deze rechtbank,
nevenzittingsplaats Middelburg, waren vernietigd diende verweerder opnieuw te
beslissen op de aanvragen van eisers. Verweerder heeft vervolgens in de
voornemens van april 2005 aan eisers tegengeworpen dat de verklaringen over
de opleiding ongeloofwaardig zijn. Daarnaast hebben eisers niet aannemelijk
gemaakt dat zij door deze gang van zaken op enigerlei wijze in hun belangen zijn
geschaad."*

Eisers wijzen er op dat deze overweging van de rechtbank onbegrijpelijk is,
althans onvoldoende is gemotiveerd, althans in strijd is met het recht.
Eisers wijzen in dit kader op de uitspraak van Rechtbank 's Gravenhage, zp.
Arnhem d.d. 2 februari 2005, Awb 03/27111, 03/45017, 03/45359, JV 2005/165.
De rechtbank overwoog: *"de rechtbank ziet zich in verband met het voorgaande
in de eerste plaats gesteld voor de vraag of het verweerder vrijstond aan het
thans bestreden besluit ten grondslag te leggen dat het asielrelaas van eisers"*

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112

Mr. C.D. den Hartogh

advocaat en procureur

ongeloofwaardig is. Daarbij is van belang dat verweerder bij het vernietigde besluit van 5 december 2001 geen expliciet oordeel heeft gegeven over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de aanvraag heeft afgewezen op de grond dat het onvoldoende zwaarwegend werd geacht.

Gelet op de vaste toetsingsvolgorde in asielzaken zoals deze ligt besloten in hoofdstuk C1/3.1 van de Vreemdelingencirculaire (VC) 2000, dient verweerder steeds eerst de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen. De afwijzing van een aanvraag op de grond dat het relaas onvoldoende zwaarwegend is impliceert derhalve dat verweerder het relaas geloofwaardig heeft geacht, ook indien dit niet expliciet in het bestreden besluit tot uitdrukking is gebracht. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder niet zonder in strijd te komen met het vertrouwensbeginsel alsnog de ongelooftwaardigheid van het relaas aan de vreemdeling kan tegenwerpen als de geloofwaardigheid eerder in de procedure geen punt van geschil is geweest. Dit algemene uitgangspunt lijdt echter uitzondering indien er bij het opnieuw beoordelen van de aanvraag informatie aan het licht komt die ten tijde van het eerdere besluit niet bekend was of voor zover het algemene informatie betreft – niet bekend kon zijn bij verweerder, terwijl bekendheid met die informatie tot een ander oordeel met betrekking tot de geloofwaardigheid had geleid."

In de beschikkingen van verweerder d.d. 30/11/2001 en 3/12/2001 en de door verweerder daarin overgenomen voornemens d.d. 31 juli 2001 opent verweerder zijn overwegingen met zijn oordeel aangaande het vluchtelingenschap. Gezien de toetsingsvolgorde moet er van uit worden gegaan dat verweerder in die beschikkingen en voornemens geen bezwaren aangaande de geloofwaardigheid had. Hetgeen onder "vluchtelingenschap" is opgenomen moet dan ook worden gezien als een afweging van hetgeen verweerder in die jaren placht te omschrijven als de beoordeling van de zwaarwegendheid van de gestelde vervolging. Na het vernietigen van de besluiten door rechtbank Middelburg mocht verweerder daarom niet alsnog de ongelooftwaardigheid van de verklaringen tegenwerpen, althans heeft verweerder verklaringen van eisers ongelooftwaardig geacht die van aanvang af bekend waren.

Verweerder heeft eisers na de vernietiging van de besluiten niet opnieuw gehoord, noch heeft verweerder nieuwe informatie aan het besluiten van 15 juni 2005 ten grondslag gelegd.

Aldus doende heeft verweerder onzorgvuldig gehandeld en het opgewekte vertrouwen van eisers dat zij er gezien de besluiten van dec/nov 2001 op mochten vertrouwen dat van de geloofwaardigheid van hun verklaringen uit zou worden gegaan

Op grond van het bovenstaande stellen appellanten dat de uitspraak van de Rechtbank onvoldoende gemotiveerd, onzorgvuldig is en in strijd met het recht, waardoor deze niet in stand kan blijven.

Redenen waarom:IJsselkade 27
7201 HD Zutphentelefoon 0575-544504
fax 0575-545112

Mr. C.D. den Hartogh
advocaat en procureur

Appellanten zich tot de afdeling wenden met het eerbiedig verzoek de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat:

primair - zelf rechtdoende:

appellanten een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw dient te worden verleent;

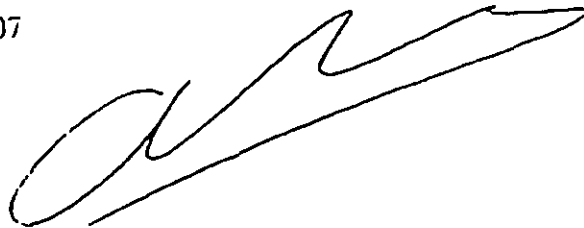
subsidiair:

de Rechtbank binnen een door U nader te bepalen termijn en met in achtneming van hetgeen is overwogen een nieuwe beslissing op het beroep zal dienen te nemen.

De Staat der Nederlanden te veroordelen in de door appellant te maken proceskosten, daaronder begrepen het salaris van de gemachtigde.

Zutphen, 8 februari 2007

Gemachtigde:

Productie:

- uitspraak Rb Haarlem, d.d. 25 januari 2007
- Uitspraak Rb 's Gravenhage, zp. Arnhem d.d. 2 februari 2005. Awb 03/27111, 03/45017, 03/45359, JV 2005/165

IJsselkade 27
7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
fax 0575-545112